TOVERI

Lännen suomalaisen työväen äänenkannattaja, ilmestyy Astoriassa, Oregon, joka päivä paitsi sunnuntaina.

TOIMITUSKUNTA:
W. N. REIVO, LAURI MOILANEN,
ADOLPH SALMI, A. B. MÄKELÄ,
SULO SYVÄNEN.

TOVERI
(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western states. The only Finnish daily in the West. Published daily, except Sunday, at Astoria, Ore., by the Western Workmen's Publishing Society.
ANTTI J. PARTAN, Manager.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the postoffice at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Advertising rates in effect July 1, 1912, 40 cents per inch. Special discount is allowed for larger and continuous advertisements.
TOVERI, BOX 99, ASTORIA, ORE.

Ilmotushinta 40c palstatuumalta. Kuolemanilmotukset $1.50 kerta ja muistovarsyillä $2.00 kerta. Kihlaus-, syntymä- ja avioliitto-ilmotukset $1.00 kerta, halutaantieto- ja nimenmuutto-ilmotukset 50c kerta, naimailmotukset $1.50 kerta, avioero-ilmotukset $1.00 kerta. Seisovat ilmotukset sopimuksen mukaan. Satunnaisista ilmotuksista tulee rahan seurata mukana. Englanninkielestä suomennetaan vapaasti.

TILAUSHINNAT
Yhdysvalloissa ja Canadassa:
Yksi vuosikerta..$5.50 6 kuukautta..$3.00
3 kuukautta.. $1.60 1 kuukausi... .60
Suomeen ja muualle ulkomaille:
Yksi vuosikerta..$8.00 6 kuukautta..$4.25

SUBSCRIPTION RATES:
In the United States and Canada
One year.....$5.50 Six months.....$3.00
Three months..$1.60 One month..... .60

Huoneusto sijaitsee 10:nnen ja Duane katujen kulmassa. Telefooni: konttori 365, toimitus 832.

Olettakaamme että lapset saisivat itse määrätä

Pari vuotta sitten laadittu lapsityölaki, jota demokraattipuolue on Gompersin suosiollisella myötävaikutuksella niin onnellisesti käyttänyt vaaliratsunaan sosialisteja vastaan, on nyt julistettu perustuslain vastaiseksi.

Lasten riistäminen sillä tavalla kuin se etelävältioissa on tapahtunut, ei siis ole kiellettyä. Tuomari Day, joka kirjotti lausunnon, selittää että perustuslain laatijat eivät olleet tarkottaneet koskaan sellaista, että kongressilla olisi valtaa rajottaa valtioiden oikeuksia kauppatavaran valmistamisessa.

Tuomari tarkottaa sanoa siis, että liittovaltain kongressilla ei ole niin paljoa valtaa kuin yksinäisten valtioiden lainlaatijakunnilla on. Ja, kuten näkyy, niin todellakin on laita — tässä kysymyksessä. Joissakin asioissa sillä sentään on, eikä puutu esimerkejä siitäkään, etteikö sillä olisi valtaa selittää hiukan perustuslakiakin, vaikka ei juuri niin paljoa kuin ylioikeudella.

Tämän lain kumoaminen tällä tavalla tuntuu sangen paljon uskalletulta. Eihän laki itse asiassa rajottanut lasten työssäpitoa, koska kongressi jo laati siihen sellaisen takaportin, että jos lapsityön tuotteita pidetään myymättä kolmekymmentä päivää, niin sitte niitä kyllä jo saa myydä. Mutta etelän feodaaliparoonit eivät siedä senkään vertaa.

Toisenlaisen päätöksen saisi — paljoa oikeudenmukaisemman — jos vaikka koulupojista muodostettaisi neuvoskunnan, joka päättäisi lapsityösuhteista.

Onpa se aimo yritys

Katsoen ajan sopivaksi hyökkäykselle, koettaa tunnettu rahamailman äänenkannattaja Wall Street Journal todistella lukijoilleen, joihin ei kuulu muita kun suur-riistäjiä, että tässä maassa ei ole olemassa mitään luokkaeroavaisuuksia. Me emme käsitä, miksi sellaista itsepetosta täytyy harjottaa niidenkin keskuudessa, joille ei siitä ole mitään hyötyä. Ei suinkaan ole olemassa yhtään suurristäjää, joka ei naurahtaisi sellaiselle ajatukselle, että hänen ja riistettäviensä edut ovat samat.

Mutta kai sillä on tarkotus asettaa valtti jonkun alemman pelurin käsiin, jolla on vaikutusvaltaa työväestöönkin, niihin pelinappuloihin, jotka määräisivät kaiken, jos osaisivat menetellä siten kuin etunsa vaativat. Työläiselle lienee sentään hiukan vaikeankainen sulattaa esim. seuraavaa lausetta, vaikka kuinka tekisi mieli madella ruoskan alla: "On mieletöntä sanoa, että toisella puolella on rikkautta, yhteiskunnallista vaikutusvaltaa ja mukavuutta ja toisaalla puutetta ja sortoa. Ketään ei sorreta, eikä missään maassa koko mailmassa ole niiden keskuudessa, jotka ovat omalla toiminnallaan hankkineet jonkun määrän yltäkylläisyyttä, suurempaa ja vilpittömämpää halua auttaa avustusta ansaitsevia köyhiä kuin täällä."

Me emme aiokaan väittää, että eikö täällä olisi rikasten keskuudessa aivan yhtä paljon "vilpitöntä halua" auttaa "avustusta ansaitsevia" köyhiä kuin muissakin maissa. Mahdollisesti sitä on enemmänkin, mutta sillä ei ole mitään tekemistä luokkaetujen ja luokkajaon olemassaolon tai olemattomuuden kanssa. Kyllä sitä saatetaan auttaa "avustusta ansaitsevia", mutta vielä enemmän koetetaan saada niiden keskuudessa vallalle sitä mielipidettä, että se avustus tulee armosta eikä ansiosta. Ja niihin "avustusta ansaitseviin" juuri tahdotaankin tällaisilla luokkarajojen sekottamisyrityksillä vaikuttaa, etteivät ne vain tulisi käsittämään sitä, että sen "omalla toiminnalla" hankitun varallisuuden omistusoikeus taitaa sittekin levätä petoksella, koska toisten "oma toiminta" ei missään tapauksessa riitä edes kunnollisen toimeentulon hankkimiseen.

Turhaan ne luokkarajojen peittämisyritykset sentään pitemmän päälle raukeavat, sillä yhä useammat ja useammat "avustusta ansaitsevat" tulevat käsittämään koko avunannon tarkotuksen ja oman tilanteensa todelliset syyt ja alkavat huomata ainoan pelastuksen mahdollisuuden siinä liikkeessä, joka taistelee köyhyyden syiden poistamiseksi — sosialismissa.

Ei niinkään, jos siinä vain on voittoa

Muuan portlandilainen lehti on kauhistuvinaan sitä eräitten seattlelaisten hotellinpitäjien suunnitelmaa, että naisia asetettaisiin hissi- ja juoksupoikien tilalle hotelleihin. Lehden mielestä naiset ehkä voisivat tulla kysymykseen hissipoikien tilalla, mutta ei koskaan juoksupoikien, koska "hyvät naiset" eivät sitä sallisi.

Kuitenkin ollaan menossa siihen, että naisia asetetaan niin hissipoikien kuin juoksupoikienkin tilalle. Eihän siinä mitään ihmettä ole. Hotellinpitäjäthän saavat siitä voittoa, eikä mikään toimi, jos siinä vain on voittoa, ole heidän mielestään sopimatonta.

Ei tarvitse kuinkaan kaukaa hakea esimerkkejä siitä, että "hyvien naisten" nimellä kulkevat seurakuntien pylväät hankkivat loisteliaan elämänsä kustannukset porttolaveroilla, joita tuskin yksinomaan miehet suorittavat.

Hotellipalvelijain ammatti yleensä ei nykyisissä oloissa ole soveliasta naisille, mutta eihän hotelliliikettä ollenkaan pidetä ylä naisten soveliaisuutta silmällä pitäen, vaan hotellinomistajien voittoja. Ja jos naisten asettaminen juoksupoikien töihin lisää hotellien liikettä ja siten niiden omistajien tuloja, niin saavat pojat kyllä "hyvien naisten" ja hotellinomistajien puolesta kuolla vaikka nälkään.

Mutta porvarillisen sanomalehden täytyy tehtävänsä puolesta koettaa vetää siveellisyyden verhoa saastaisimmankin lätäkön päälle. Ja tämä verhoaminen muodostuu teeskennellyksi siveellisyyden suojelemiseksi, kuten kaupunkien viranomaisten toisinaan toimeenpanemat prostituoerattujen ajojahdit: — kaikilla prostitueeratuilla ei näet ole mahdollisuutta harjottaa liikettään, joutumatta toisinaan toistensa kanssa samoille laitumille, joilla on näön vuoksi hiukan taisteltava. Sen jälkeen voidaan taas jatkaa liikettä mitä suloisimmassa sopusoinnussa.

Ja siten se on näiden porvarilehtienkin toiminnan laita. Ne myyvät energiansa vaikka miten saastaisen toimen edesauttamiseen, jos siitä vain on tuloja. Ne saattavat nimellisesti paheksua naisten asettamista hotellipalvelijoiksi, mutta sitä vastustamaan ne eivät asetu, ja ilman sitäkin ne kyllä pysyvät "hyvien naisten" suosiossa!

MAILMANKATSOMUKSIA

SUOMEN LAHTARIT
koettavat nyt lykätä syytä Saksan keisarin niskaan.

(True translation filed with the Postmaster at Astoria, Ore., June 7, 1918, as required by section 19 of the Act of Oct. 6th, 1917.)

San Franciscoon on taas tullut Suomesta joku Lauri Tiirikkala, asiana hänelläkin elintarpeitten hankkiminen Suomeen. Friscolaisten lehtien mukaan tämä herrasmies on parempi valehtelija kuin entiset sieltä samalle asialle tulleet yhteensä. Hän väittää Suomen olleen "pääsemäisillään vapaaksi ja itsenäiseksi, kun saksalaiset vehkeilyllään synnyttivät sisällissodan, saadakseen aiheen tuoda maahan joukkojaan ja vallata Helsingin." Ville keisarin juonia vain, että lahtarinulikoita Suomesta lähetettiin Saksaan pyövelinkouluun; Ville se eduskunnassa puuhasi Venäjän kanssa tehdyn tasavaltaisen itsehallintosopimuksen kumoamista, "kolmen kuninkaan" valitsemista, lahtarikaartien asestamista maan vakinaiseksi armeijaksi, punakaartien aseistariisumista ja kaikkien viimeaikaisten uudistuksien peruuttamista. Poloiset Suomen herrat, kun lapsellisessa viattomuudessaan joutuivat kavalan Ville keisarin verkkoihin! Vietteli heidät kirjottamaan ilettävän imeliä adresseja ja matelevia tervehdyskirjelmiään saksalaisille, ja vain omia pirullisia tarkotuksiaan varten heillä tapatti suomalaista työväestöä. Herra Tiirikkala ei ollenkaan tykkää enää koko saksalaisista. Niiden sekaantuminen Suomen asioihin teki tyhjäksi hänenkin vakaisen viljanhankintareisunsa, hän valittaa.

Mutta herra Tiirikkala ei ole ainoastaan hyvä valehtelija, vaan osaa ennustaakin. Näin kertoo amerikalainen lehti hänen vakavalla naamalla jutelleen:

"Suomalaiset (siis lahtaritkaan, joiden asialla se herra epäilemättä täällä on) eivät tule hyväksymään saksalaista kuningasvaltaa tasavallan sijaan, joksi he ovat maansa julistaneet. Mitä tulee sotaväen lähettämiseen Saksan avuksi, niin suomalaiset (nekö Saksassa opinkäyneet jääkäritkin?) ennen menevät kuolemaan kuin sinne."

Ja sitte se herra Tiirikkala osaa vielä imarrellakin. Sanoa moksauttaa kaiken tämän päälle:

"Suomen kansa haluaa Amerikan mallin mukaista tasavaltaa. Mutta jotkut ylimystöläiset tahtoisivat monarkiaa, hommaamalla jonkun ruotsalaisen kuningashuoneen prinsseistä valtaistuimelle."

Siis saksalaista prinssiä ei halua kukaan muu kuin Ville keisari. Sitä asiaa koskevan salaisen sopimuksen hän on tietenkin tehnyt yksinään!

MIKSI VATSA TEKI LAKON.
Pari lehteä erään vatsan päiväkirjasta.

Kello 10 aam. — Voi sentään! Taas lämmin päivä. Aikookohan se emäntäni rääkätä minua tänään, niinkuin eilen? Silloin täytyy minun tehdä lakko. Alan juuri saada sulatetuksi pureksimatta hotkitun aamiaisen. Junaan oli kiire, ja sinne juostessa minua niin retuutettiin, että tehtäväni suorittamiseen meni kahta vertaa pitempi aika kuin muuten. Kunpa se nyt ymmärtäisi antaa minulle tunnin tai pari ihan täydellistä lepoa, ennenkuin laittaa uutta työtä.

Kello 10:30 aam. — Kaksi lasia jääkylmää vettä saapunut. Tarvitsen kaiken tarmoni, mitä minusta lähtee ainakin yhteen tuntiin, päästäkseni taas sännölliseen lämpötilaan.

Kello 10:50 aam. — Eihän sille se hotkittu aamiainen riittänyt. Osti paahdettuja maapähkinöitä ja niitä se nyt alkoi napostella.

Kello 12 päiv. — Paahdettuja pähkinöitä tippunut koko ajan. Nyt ne toki taisivat loppua.

Kello 12:30 päiv. — Ei arvellut olevan oikein nälkä, sentähden ei tilannut säännöllistä lämmintä päivällistä, vaan laittoi tulemaan aikamoisen latingin kylmää munapöperöä, sukiaalla saostettuna. Olisin siitä ehkä jotenkin selviytynyt muuten, mutta se on niin hirveän kylmää, ettei tahdo tohtia siihen koskea.

Kello 1:10 päiv. — Jäävettä taas.

Kello 1:40 päiv. — Erehdyin niistä pähkinöistä, kun luulin niiden loppuneen. Löysi niitä vielä kourallisen pussin pohjalta, ja nyt olen ihmeessä niitten kanssa.

Kello 2:05 ilt. — Taaskin jäävettä. Tuskin tästä muu tulee kuin lakko.

Kello 3:10 ilt. — Nosteli tavaroitaan junasta poistuessa ja tapansa mukaan ponnisti vatsa- eikä käsivarsilihaksiaan, jotka ovat sitä tarkotusta varten. Rasitti minua enemmän kuin mitä pahimmankaan päivällisen sulattaminen olisi tehnyt.

Kello 3:20 ilt. — Kuka hitto lie ostanut sille laatikollisen namusia? Nyt ollaan hukassa!

Kello 4:30 ilt. — Tällä välin ahdettu sisään puolisen naulaa namusia. Äsken jo kuului sanovan: "Kultaseni, minä en voi oikein hyvin. Varmaankin siinä munapöperössä oli maito hapanta."

Kello 6:30 ilt. — Yksi peli tennispalloa ennen iltaruokaa. Tässä nyt olen, lopen väsyksissä ja päivän vankin ateria edessä!

Kello 6:50 ilt. — Pyydettiin virvotusjuomaa ennen kotimatkalle lähtöä. Valitsi pahanpäiväistä lemoniveden ja rikkihapon sotkua. Sitte juoksujalassa junalle.

Kello 7 ilt. — Nyt pitää ruveta katselemaan, mitä illalliseksi oli. Rasvassa käristettyjä perunoita, kurkkuja, vasikanpaistia ja kannutettuja mustikoita. Eipä se ole leikin asia.

Kello 7:45 ilt. — Annos suklaa-pähkinä-jäätelöä.

Kello 8:20 ilt. — Tultiin kotiin. Sinne oli hankittu limonaadia. Joi heti kaksi lasia. Tämä, suoraan jäätelön päälle, ratkasee asian. Julistan lakon.

Kello 8:30 ilt. — Lähetin hänelle takasin limonaadinsa ja jäätelönsä.

Kello 8:40 ilt. — Palautin mustikat.

Kello 8:50 ilt. — Ja vasikanpaistin.

Kello 9:10 ilt. — Laittoi hakemaan lääkäriä. Sanoo, että jäätelössä oli jotain myrkyllistä. Äiti arvelee, että syynä on vain heikko vatsa, jonka hän on perinyt isältään.

Kello 9:30 ilt. — Lääkäri sanoo, että se johtuu ilmoista, semmoinen pikku häiriö. Hyvää yötä nyt. Mutta annahan olla, jos joudun yrittämään uudemman kerran!

AURINKO,

joka tässä koko kevätkauden on osottanut ilmeistä epälojaalisuutta — ei ole muuttanut entisiä nousu- ja lasku-aikojaan, vaikka kellot on muutettu sota-aikaan — kuuluu sen johdosta tulevan tervattavaksi, huomenna muutamaa minuuttia ennen 4:ää iltapäivällä.

Saa sitte nähdä, kuinka asianomaiset siinä onnistuvat.

Luultavata on, ettei terva Auringon selässä kauan kestä, vaan sellaisessa kuumuudessa pian palaa pois. Mutta eihän sitä muuksi ole tarkotettukaan kuin hetkelliseksi mielenosotukseksi . . .

Mitä kirjotuksia meidän on käännettävä.

Toveria vastaan myyräntyötä tekevät "harmaat veljet" kuuluvat sliistisä touhussaan käyttävän sitäkin valttia, että Toveri muka tarpeettoman nöyräniskaisesti kääntelee kirjotuksiaan englanninkielelle, vaikka hallitus ei sitä vaadikaan. Tämän johdosta eräs "tiedonhaluinen" kysyy, minkälaisia kirjotuksia se käännösvelvollisuus koskee?

Vastaus. Englanninkielelle kääntämättä ei millään vieraalla kielellä saa julkasta **"minkäänlaisia uutisia, toimituskirjotuksia tai muita painotuotteita, jotka koskevat Yhdysvaltain tahi jonkun muun nykyiseen sotaan sekaantuneen valtakunnan hallitusta, sen politiikkaa, kansainvälisiä suhteita, sotatilannetta tahi sodan johtoa, taikka mitään niiden yhteyteen kuuluvia seikkoja."**

Paitsi sitä, että tätä määräystä noudattamattomalta julkaisulta kielletään postin kautta ja kaikilla muilla tavoilla leviämisoikeus — joka sanomalehdelle merkitsee lakkauttamista — voidaan itsekustakin rikkomuksesta tuomita syylliseksi havaittu "henkilö, liike, yhtiö tai yhdistys" korkeintaan $500 sakkoon tahi yhden vuoden vankeuteen taikka molempiin.

Juutalaisilta kun on sianliha kielletty.....

Eräässä Philadelphian katuvaunussa oli muuan suuressa arvossa pidetty juutalaisrabbi juuri istumaisillaan ainoalle tyhjälle sijalle, kun parhaassa kutsuntaijässä oleva ketterä nuori mies hänen taitseen livahtikin sille paikalle istumaan.

Rabbi lienee näyttänyt hieman tyytymättömältä, koska nuori mies entisen epäkohteliaisuutensa lisäksi vielä hävyttömästi kysyi häneltä: "Mikäs teitä vaivaa? Olette sen näkönen kuin tekisi mielenne syödä minut."

"Niinpä kyllä," vastasi juutalainen surullisesti, "mutta minulta se on kielletty."

Hopeaa käyttävät liikkuvien kuvien valmistajat Yhdysvalloissa — kuvafilmien herkistyttämisessä hopeasuoloilla — vuosittain 15 miljoonaa unssia, jossa on hopeaa jo sievonen kasa.

Järjestömme asioita

LÄNSIPIIRIN PIIRIJÄRJESTÄJÄN, TOVERI ALFRED HAUTAMÄEN MATKAT CALIFORNIASSA.

Toveri Hautamäki puhuu seuraavissa paikoissa:

KESÄKUULLA:
W. Berkeley 1—3—16—18—20.
San Francisco 2—4—15—17—19.
Reedley 5—6—7.
Los Angeles ja San Pedro 8—9—10—11—12—13.
Eureka ja ympäristö 22—23—24—25—26—27.
Fort Bragg ja ympäristö 28—29—30.

Osastot Californiassa. Virkailijat osastoissa pitäköot huolen että nämä puhetilaisuudet tulevat osaston kokouksissa heti parhaan järjestelyn alaisiksi, neuvoteltakoon miten saadaan paikkakunnan koko suomalainen väestö kuuleman tov. Hautamäen puhetta.

Puoluetervehdyksellä,
Californian s. s. o. Valtiokomitea.

Suomen työväenhallituksen amerikalaisen edustajan toiminta

Kirj. "Suomalainen Tiedonantotoimisto."

(True translation filed with the Postmaster at Astoria, Ore., June 5, 1918, as required by section 19 of the Act of Oct. 6th, 1917.)

(Jatkoa)

Kuitenkin Suomen työväestön asia on kaikissa suhteissa sama kuin Venäjän hallituksen asia, ja Suomen työväenhallituksen vihollinen on Venäjän hallituksen vihollinen huolimatta kaikista pakollisista rauhansopimuksista ja muista väliaikaisista sopimuksista. Sikäli kuin Suomen ja Venäjän työväenhallitusten asia on taistelua elämästä ja kuolemasta Saksaa vastaan, sikäli heillä on yhteisiä etukohtia liittolaismaiden kanssa. Suomen punainen armeija tosiasiassa taistelee liittolaisten kanssa Saksaa vastaan ja n. s. valkokaarti taistelee Saksan kanssa liittolaisia vastaan. Jo yksistään se tosiseikka, että Venäjän hallitus avustaa aineellisesti ja moraalisesti Suomen väliaikaisen hallituksen joukkoja, on merkittävä osotus siitä, ettei Venäjän ja Saksan välillä ole olemassa todellista rauhaa.

Vaikkakaan Suomen kysymys sinänsä ei ole ratkaisevana tekijänä kansainvälisessä tilanteessa, kun Suomen asukasmäärä on vähäinen, niin sen johdosta kun Saksa on vallottanut Suomen ja Suomen kysymyksen ollessa läheisessä suhteessa Venäjän kysymykseen, Suomen kysymys alkaa nopeasti muodostua suuresta diplomaattisesta ja strategisesta merkityksestä olevaksi kysymykseksi. Saksan suunnitelmat Suomeen nähden ja syyt miksi he avustivat Suomen aristokratiaa perustuvat etusijassa aikomukseen valvistaa Saksan sotilaallista ja taloudellista asemaa. Seuliisäksi voimakkaana tekijänä on Saksan halu murskata kaikki ne kansanvaltaiset voimat, jotka ovat heränneet Venäjän vallankumouksen kautta, jotka ovat vielä suurempi vaara preussilaisen militarismin olemassaololle kuin mikään muu mailmassa. Saksa on tarjonnut Suomen ylimystölle Suomen alueen laajennusta. Jäämeren rannikolla ja Suomen pohjois- ja itäosassa, mikä alue kuuluu Venäjälle — Kuolan nimimaan ja Suomen nykyisen itärajan ja Valkosen meren väliset alueet.

Kun Suomen ylimystön ryhmä ei voi säilyttää ylivaltaansa saamatta pysyvätsesti apua Saksan sotakoneistolta, niin on selvää, että jos Suomen aristokratia mielii pysyä vallassa, Suomi ei voi olla mitään muuta kuin saksalainen maakunta. Siten Saksa voi käyttää edukseen sitä aluetta, josta ylempänä mainittiin ja mikä asettaa Saksan siihen asemaan, että se voi kontroileerata kaikkia Venäjän satamia ja senkautta koko Venäjän kauppaa, uhata liittolaisten laivaliikennettä Jäämerellä ja muodostua perustaksi Saksan uusille suunnitelmille päästä kontrolleeraamaan Ruotsia ja Norjaa tarkotuksella tehdä Saksasta sotilas- ja kauppavallan Pohjanmeren itäisellä rannalla.

Voi helposti ymmärtää, että kaiken tämän perusteella Suomen joutuminen Saksalle lisää Saksan militaarista vaaraa, enemmän kuin mikään tähänastinen Saksan saavuttama voitto. Näyttää siltä, että liittolaiset alkavat käsittää tämän vaaran, koska äskeiset Associated Press-toimiston sähkösanomat kertovat miten ranskalaiset ja englantilaiset laivastomiehistöt todellisuudessa ovat olleet yhteistoiminnassa Jäämeren rannikon läheisyydessä venäläisten bolshevikien ja Suomen punakaartilaisten kanssa suomalais-saksalaisia Kuolan niemimaan vallotushankkeita vastaan.

Suomenkysymys on tärkeä liittolaisille myöskin sentakia kun se läheisesti liittyy Venäjän kysymykseen. Suomen Väliaikainen Vallankumoushallitus ja sen joukot, jotka senjohdosta kun Saksa vallotti Suomen, ovat nyt olleet pakotetut siirtymään Pietariin, muodostavat todellisuudessa nyt osan Venäjän työväen vallankumousjärjestöistä. He ovat aina olleet täysin myötätuntoisia Venäjän hallitukselle ja ovat hyväksyneet sen kannan. Senvuoksi kaikki ystävälliset lähentelyt liittolaisten puolelta Suomen Työväenhallitusta kohtaan, joka todellisuudessa on nyt sodassa Saksaa vastaan, vaikuttaisivat valtavasti Venäjän työväen-neuvostoihin. Ystävällinen kohtelu Venäjää kohtaan samalla suoranaisesti lisäisi Suomen saksalais-vastaisten joukkojen voimaa. On selvää, että jos Yhdysvallat konkreettisesti ryhtyisivät auttamaan Suomen saksalais-vastaisia joukkoja, aineellisesti tai moraalisesti, niin olisi se suurena tekijänä Venäjän työväenneuvostojen järjestyneen vastarinnan uudistumiselle Saksaa vastaan.

Vaikka minun toimeni ei valtuuta minua virallisesti esittämään Yhdysvaltain hallitukselle Yhdysvaltain ja Venäjän tilanteen laajempia näkökohtia, niin minä mielelläni täytän pyyntönne epävirallisesti ja suorasti esittää oman kantani tästä kysymyksestä, jonka kannan omaksuvat venäläisten ja suomalaisten laajat joukot, jotka kannattavat Venäjän hallituksen politiikkaa, ja joiden kanssa minä olen joutunut kosketuksiin tässä maassa ja muualla.

Sallittakoon minun sanoa ennenkaikkea, että syvällisten suhteitten solmiaminen Yhdysvaltain ja Venäjän välillä on näiden henkilöitten mielestä sangen suotavaa, ja olisi se yhteiseksi hyödyksi Yhdysvalloille ja Venäjän kansanvallalle sikäli kuin sellainen yhteistoiminta sisältäisi Saksan militaristisen vaaran tuhoamisen, yleensä mailman imperialistisen pyrkimysten hävittämisen ja sctivien kansojen taloudellisen menestyksen turvaamisen.

Minä pelkään, että Amerikan kansa on väheksynyt Yhdysvaltain ja Venäjän välisten ystävällisten suhteitten solmiamisen merkitystä. Liittolaisten sotapolitiikan, kansainvälisen diplomatian ja Amerikan aineellisten etujen kannalta katsoen, Venäjä on edelleenkin suuri tekijä ja on tuleva yhä suuremmaksi tekijäksi läheisessä tulevaisuudessa.

On mitä suurin erehdys kun otaksuu Venäjän olevan lopullisesti ja pysyväisesti rauhassa Saksan kanssa. Venäjän hallituksen allekirjottama rauhansopimus oli pakollinen, ja kansa kärsii siitä. Ei ole epäilystä siitä, että Venäjän hallitus teki tämän rauhansopimuksen vain siinä mielessä, että saisi tilaisuuden uudelleen järjestää voimansa Saksan imperialismia vastaan uusille perusteille, jotka paremmin vastaavat Venäjän todellisia päämääriä ja sen mahdollisuuksia. Saksan militarismin paisuessa yhä röyhkeämmäksi, tulee suuresti mahdolliseksi se, että alati kasvava vihamielisyys Saksan sotaherroja vastaan saisoinkuin yhdeltä puolen katkeruus työväen asian pettänyttä Saksan enemmistösosialistiryhmää ja toiselta puolen Saksan hyökkäyksien jatkumista vastaan. Sosialistinen liike on ainoa järjestynyt kansanvaltainen voima näissä maissa. Se on ainoa voima, joka siellä vastustaa Saksan itsevaltiutta. Rajamaakunnissa taantumukselliset voimat, jotka ovat liittoutuneet tätä kansanvaltaista nousua vastaan, avoimesti luottavat Saksan voittoon. Kaikki taantumukselliset mielenilmaukset Venäjällä välttämättömyyden pakosta loputta kääntyvät Saksan vallan avustukseksi. Senlisäksi haluaisin vielä viitata yhteen seikkaan. Yhteiskunnallisen ja taloudellisen kansanvallan aatteet ovat aivan yhtä tärkeät tätä nykyä Venäjän kansanvaltaisessa liikkeessä kuin mitä poliittisen kansanvallan aatteet olivat Amerikan kansanvaltaisessa liikkeessä vuonna 1776.

Jos liittolaismaiden, ja erikoisesti Yhdysvaltain pääasiallisin tarkotus on murskata Saksan militarismi, niin silloin liittolaisten edut vaativat sitä, että vahvistetaan niitä ainoita voimia joiden välttämättömyyden pakosta täytyy olla saksalais-vastaisia, niitä voimia vastaan jotka välttämättömyyden pakosta ovat saksalaismielisiä, toisin sanoen, että vahvistetaan sosialistisia voimia Venäjällä ja Venäjän rajamaakunnissa.

Jos liittolaismaiden ja erikoisesti Yhdysvaltain onnistuisi saada Venäjän kansan myötätuntoa ja luottamusta, niin syntyisi tilanne, mikä suuresti ja suoranaisesti tulisi vahvistamaan liittolaismaitten kansanvaltaisia aineksia. Tulokset olisivat:

1) Venäläiset eivät enää tuntisi yksinään seisovansa vihamielisen mailman keskellä. Venäjän kansan keskuudessa alkava kapinahenki Saksan sortoa vastaan senkautta suuresti vahvistuisi.

2) Se vaikuttaisi sangen suosiollisesti liittolaismaiden työläisiin, niiden joukossa Yhdysvaltain työväestöön, voimistuttaisi heidän moraaliaan ja lisäisi heidän innostustaan. Se epäilyksen ja epäröimisen tunne, mikä vallitsee liittolaismaiden työläisten erinäisten ryhmien keskuudessa, suuresti johtuu siitä, miten liittolaishallitukset, todellisesti kohtelevat Venäjän kansanvaltaa, ollen tämä kohtelu jyrkässä ristiriidassa ilmotettujen kansanvaltaisten tarkotusten kanssa, jotka ovat ainoat ylläpitämään vaatimishalua Saksaa vastaan. Kaikkien maitten työväen joukkojen keskuudessa vallitsee aavistus, että jotkut vaikutusvaltaiset ainekset liittolaisten johtavissa piireissä huolehtivat paljoa suuremmassa määrässä Venäjän vallankumouksen murskaamisesta kuin Saksan militarismin murskaamisesta. He uskovat, että on olemassa sangen voimakas taantumuksellinen aines, joka haluaisi aikaansaada sopimuksen Saksan militarismin kanssa sillä ehdolla, että Venäjä pirstottaisiin ja että radikaalinen liike kaikkialla mailmassa murskattaisiin. Venäjän työväenhallituksen avoin kannattaminen on ainoa vaikuttava vastaus tähän. Vielä on mainittava, että missään ei ymmärretä Saksan vaaraa selvemmin, eikä Saksan itsevaltiuden vastustaminen ole katkerampaa kuin kaikkien liittolaismaiden ja puolueettomien maiden edistysmielisten ja radikaalisten ainesten keskuudessa.

3) Saksan työläiset ja sosialistit, jos he jatkavat hallituksensa kannattamista, joutuisivat täydellisesti eristetyksi luokastaan kautta mailman ja senjohdosta heidän keskuudessaan vastaavasti voimistuisi hallitusvastainen liike.

Näiden enemän tai vähemmän suoranaisten tulosten lisäksi on selvää, että Yhdysvaltain tärkeät aineelliset edut suunnattomasti edistyisivät jos Venäjää kohtaan tällä hetkellä osotettaisiin kouraantuntuvasti ystävällistä suhdetta. On turhaa tässä selittää, miten suunnattoman teollisuusmaiden tuotteiden käyttömaan Venäjä nyt jo muodostaa ja sodan jälkeen yhä lisääntyvässä määrässä. Venäjän hallitus on itse halukas antamaan korkealle kehittyneelle teollisuusmaalle tilaisuuden käyttää Venäjän markkinoita kummankin maan keskinäiseksi eduksi. Saksa, ollen Venäjän lähimpänä naapurina ja polttavasti tarviten markkinapaikkoja, tulee tekemään parhaansa ja pahinpansa käyttääkseen edukseen tätä tilaisuutta. On varmaa, että Venäjän kansa ja Venäjän hallitus kaikista vähimmin haluaisi antaa kauppa- tai muita tilaisuuksia Saksalle, ensiksikin, koska yleisesti vihataan Saksan imperialismia ja militarismia Saksan Venäjää kohtaan harjottaman politiikan takia, ja, toiseksi koska Saksan kauppavaikutus Venäjällä välttämättömyyden pakosta sisältäisi yrityksiä saattaa Venäjän kansanvalta poliittiseen holhousasemaan ja asettaisi sen loppumattomien juonittelujen alaiseksi. Jalellä on vaihtoehto tehdä kauppasopimuksia Japanin tai Englannin tai Yhdysvaltain kanssa. Venäjällä on laajalti vallalla, varsin oikeutetuista syistä, sellainen käsitys, että kauppasuhteitten solmiaminen Yhdysvaltain kanssa on edullisinta, koska tarvitsee pelätä vähemmän poliittista vallantavottelua Venäjällä Yhdysvaltain taholta. Minun ei tarvitse selittää, että ystävyyden osotus Venäjälle tarjotun todellisen avun muodossa nyt kun koko mailma, ainakin venäläisten itsensä mielestä, on jättämäisillään Venäjän Saksan imperialismin susien saaliiksi, merkitseisi paljon tulevaisuudessa kauppaehtoja solmittaessa.

Tulen nyt kysymykseen, millä tavalla voitaisiin ystävällisiä suhteita kaikista tepsivämmin aikaansaada Venäjän kanssa. Minä en halua arvostella, mutta kuitenkaan en voi olla sanomatta mielipidettäni, että kaikki mitä on tehty ja vielä enemmän se mitä ei ole tehty Venäjään nähden on aiheuttanut venäläiset epäilemään niitä ystävyyden vakuutuksia mitä heille on tehty aika-ajottain.

Ennenkaikkea Yhdysvaltain pitäisi sallia Yhdysvalloissa olevien henkilöitten, joihin Venäjän hallitus luottaa ja jotka uskovat ystävällisten suhteitten mahdollisuuteen Yhdysvaltain kanssa, tävdellisesti olla kaapeliyhteydessä Venäjän kanssa, puolueettomasti selittää missä määrin ja missä tarkotuksessa Yhdysvallat haluaisivat päästä suhteisiin Venäjän kanssa, ja tällaisten suhteitten mahdollisuudesta, ja saada Venäjältä ohjeita tässä suhteessa sellaisille henkilöille, jotka Venäjän hallitus mahdollisesti nimittäisi heidän puolestaan välittäjiksi.

Ilman tällaisia ohjeitakin, seuraavat toimenpiteet, jos Yhdysvaltain hallitus niihin ryhtyisi, nopeasti edistäisivät haluttua päämäärää:

1) Heti ryhdyttävä toimenupiteisiin elintarpeitten lähettämiseksi useille tuhansille suomalaisille pakolaisille, jotka nyt ovat Pietarin seuduilla. Elintarpeita voidaan turvallisesti lähettää Kuolan tai Arkangelin kautta ja voidaan ne välittää Amerikan viranomaisten välityksellä, mikä takaisi sen, ettevät ne joutuisi saksalaisten käsiin. Tämä ruoka tietenkin maksettaisiin käteisellä. Jos minun sallittaan päästä kaapeliyhteyteen hallitukseni kanssa, joka on nyt siirtynyt Pietariin, niin riittävästi luottoa voitaisiin järjestää heti.

2) Saada lupa lähettää täällä ostettu ja Venäjällä kipeästi tarvittavat rautatietarvealneet Venäjälle venäläisissä laivoissa.

3) Tarjota Venäjän palvelukseen nyt Venäjällä oleva Amerikalainen rautatiekomissioni.

(Jatketaan.)